

De Udtalelser, som komme til det ærede Thing fra denne Plads, ere Ministerens og ingen Andens, og jeg veed ikke, hvad der har kunnet foranledige den Antagelse, at der i Ministeriets Indre skulde være forskjellige Meninger angaaende denne Sag. En saadan Antagelse er ialtfald fuldkommen urigtig. Med Hensyn til Understøttelsen til det Blad, som udgives af Feddersen, vil jeg sige ærede Medlemmer, at det er ikke første Gang, at jeg ikke har været overbevist om, at de Bevillinger som blive offrede ham Tid efter anden, tilfulde ere fornødne, eller at jeg ikke har haft en Overbevisning om, at han havde en saadan Værd for Udviklingen af Fiskeriet eller et saadant Kjendskab til Fiskeriet, at han virkelig kunde udrette noget Overordentligt her. Han er mig jo ligesom paatvungen. Jeg har allerede under Behandlingen af Finantsloven sagt, at jeg havde ingen Brug for ham, men dertil svarede: De skal have ham, og da de syntes, at det var for lidt, at han fik 500 Kr. om Aaret, sagde de, at han skulde have 1000 Kr. Det Eneſte jeg kunde svare hertil — man vil jo ikke gjøre noget stort Numer ud af en saadan Sag — var: Skal han have 1000 Kr., skal min Tillidsmand ogsaa have 1000 Kr. Men hvordan det nu end er, er han bleven mig paatvungen, og det vil derfor ikke være saa underligt, at jeg ikke har nogen særlig Fortjærlighed for ham. Det vil jo ikke være noget betydeligt Offer for Statskassen, om man yder ham en Understøttelse paa denne Maade, som det ogsaa er tilsigtet at yde ham en Understøttelse paa anden Maade, dersom man havde den Overbevisning, at han var netop den Mand, der skulde vælges dertil og havde særlig Kundskab til denne Ting. Men Manden har et ganske andet Hverv, som jeg ikke veed, om han forjømmer eller udfylder paa tilfredsstillende Maade, naar han offerer sin hele Tid paa Fiskeriet. Han har megen Interesse for Fiskeriet og for Fiskeport, og hvad han har skrevet, har væsentlig idetmindste for en stor Del handlet om Fiskeport. Den anser jeg ikke for at have saa overordentlig stor Betydning overfor det store Formaal, vi tilsigte her ved at understøtte Fiskeriet og op hjælpe det. Jeg er ikke overbevist om, at det Blad, han udgiver, er noget saa overordentligt Interessant eller Nyttigt for Fiskerne; langt mindre har jeg nogen Overbevisning om, at de læse det. Men een Ting forekommer mig dog klart, at naar man skal understøtte et saadant Blad, maa man være overbevist om, at det er noget overordentlig Godt i sit Slags. Det kan ske, at der paa Grund af Feilgreb eller et mangelfuld

Kjendskab til Forhold kan gives Understøttelse til Ting, hvortil den ikke er saa rigtig anvendt, men man bør altid lægge an paa at have den Overbevisning, at det er det Bedste, som man giver Understøttelse til, og det veed jeg ikke her, og har intet Kjendskab til. Der er Tingen, der har trængt sig frem paa den Maade og modtaget saa velvillig Understøttelse paa alle sine Veie som han. Der er derfor Opfordring for ham til at blive ved; men jeg er ikke overbevist om, at dette Blad har en saadan Nytte for Fiskerbefolkningen, at man kan sige, at man ved at understøtte det op hjælper Fiskeriet. Man har nævnet Noget, som lød plausibelt, nemlig at man derigennem kunde faae en Underretning om mange Forhold, vedkommende Fiskeriet, navnlig om dets Omfang, de rette Pladser, Fiskepriserne osv. Men det forekommer mig ikke meget sandsynligt, at Fiskerne under Udførelsen af deres, som vi have talt om, strenge Gjerning faae Leilighed til stort at beskæftige sig med Spekulation. Nei, der er Kommissionærer i Nærheden, de besørge Anbringelsen af Fiskene, og det er dygtige og enterprenante Folk, de behøve ikke et Blad til at sige dem, hvor de skulle søge Afsetning for deres Fisk, det finde de nok selv. Sagen er i og for sig ikke saa stor, men jeg tror virkelig, at der bliver tillagt denne Mands Virksomhed en større Betydning, end den fortjener, og han faaer efter min Mening en noget betænkelig Tilbøielighed til det ene Aar efter det andet at finde paa nye Midler til at tilvende sig Behageligheder fra Statskassens Side (Nyh. h. l. m.: Det er ikke kommet fra ham!) Ja det turde dog være muligt, at det ærede Medlem ikke vil holde paa den Paastand altfor stærkt. At Andre have søgt det, er ganske vist, men at Begjæringen ikke oprindelig er kommen fra ham, turde man dog have Lov til at drage noget i Tvivl. Det ærede Medlem (Berg), tror jeg nok, gav mine Udtalelser lige overfor Assuranceagen en større Udstrækning, end jeg havde tænkt at lægge i mine Ord. Det ærede Medlem havde en Følelse deraf, thi han nævnedes udtrykkelig i sit Foredrag, at Indenrigsministeren havde betonet, at Foreningen maatte være privat, oprettes ved privat Hjælp. Jeg betragter forøvrigt Sagen paa samme Maade som det ærede Medlem. Jeg anser den for at have overordentlig Betydning. Hovedsagen er at vække Fiskernes og Fiskerbefolkningens Opmærksomhed for Vigtigheden af Sagen. Dersom det ikke lykkes at faae den samlet i en fælles Kjendelse af, hvilken Betydning denne Sag har for den, vil Sagen ikke naaes. Det har jeg gjort mig Umage for, idet en Mand,